

UZASADNIENIE

Powódka I. N., w pozwie skierowanym przeciwko (...) Szpitalowi im. (...) A. S. w S., po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa (k. 73, k. 108) domagała się zasądzenia odszkodowania w kwocie 12.339,60 zł wraz z odsetkami ustawowymi od daty doręczenia pozwu za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę. Wniosła też o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu podniosła, że wypowiedzenie, które otrzymała nie spełniało wymogów podania przyczyny rozwiązania stosunku pracy, wskazując jedynie, iż następuje ono w związku ze zmianami organizacyjnymi i zmniejszeniem zatrudnienia z przyczyn ekonomicznych, co nie pozwala na ustalenie przyczyny rozwiązania stosunku pracy. Ponadto pracodawca nie wskazał jakim kryteriami się kierował typując powódkę do zwolnienia. Wskazała też, że w pozwanym szpitalu planowane były zwolnienia grupowe i przygotowywany był plan dobrowolnych odejść, a wypowiedzenie umowy powódce w chwili obecnej, bez objęcia jej tym planem, ma na celu uniknięcie konieczności zapłaty ewentualnych dodatkowych świadczeń przewidzianych w tym planie.

Na rozprawie w dniu 8 listopada 2017r. (k. 231-232) powódka sprecyzowała, że otrzymanemu wypowiedzeniu umowy o pracę zarzuca brak wskazania likwidacji stanowiska pracy jako przyczyny, poza tym to, że została zwolniona we wrześniu 2016r., co uniemożliwiło jej skorzystanie z programu dobrowolnych odejść. Zakwestionowała też fakt, że jej stanowisko pracy zostało zlikwidowane w okresie wypowiedzenia jej umowy o pracę, oświadczając jednocześnie, że nie kwestionuje tego, że zostało ono zlikwidowane po upływie okresu wypowiedzenia. Powódka dodała też, że w jej ocenie otrzymała wypowiedzenie dlatego, że od 2008r. miała prawo do świadczenia emerytalnego, podnosząc zarzut dyskryminacji.

Pozwany (...) Szpital im. (...) A. S. w S. wniósł w odpowiedzi na pozew o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu argumentował, że powódka została poinformowana przez pozwanego o przyczynach rozwiązania umowy o pracę w momencie wręczenia jej wypowiedzenia przez kierownika działu kadr J. K. (1). Wyjaśniono wówczas powódce, że przyczyną jest likwidacja stanowiska pracy spowodowana koniecznością przeprowadzenia zmian organizacyjnych wywołanych trudną sytuacją finansową pozwanego i wprowadzenia oszczędności poprzez redukcję stanowisk administracyjnych. Ponadto, powódka posiadała wiedzę o przyczynie rozwiązania umowy o pracę w związku z jej udziałem w szeregu spotkań i informacjach przekazywanych pracownikom pozwanego, w tym z udziałem związków zawodowych. Spotkania te odbywały się regularnie od czerwca 2016r. do końca 2016r. W efekcie doszło do zmian organizacyjnych w strukturze organizacyjnej szpitala, w tym zlikwidowano stanowisko powódki – Główny specjalista ds. technicznych, co zostało stwierdzone uchwałą Nr 1644/16 Zarządu Województwa (...) z dnia 18 października 2016r. w sprawie zmian w statucie szpitala. Powódce została wypłacona odprawa. Podniesiono, że pozwany nie miał obowiązku wskazywania kryteriów wyboru pracownika do zwolnienia, gdyż stanowisko zajmowane przez powódkę było jedynym w szpitalu. Podkreślono, że w dalszej kolejności w celu poprawy sytuacji szpitala Sejmik Województwa (...) podjął też uchwałę o połączeniu pozwanego z Samodzielnym Publicznym Wojewódzkim Szpitalem (...) w S., jednakże w dniu wręczenia wypowiedzenia powódce nie było przesądzone połączenie obu szpitali, a uchwała w tym zakresie została podjęta w dniu 15 listopada 2016r.

W toku postępowania, na skutek połączenia się (...) Szpitala im. (...) A. S. w S. z Samodzielnym Publicznym Wojewódzkim Szpitalem (...) w S., ten pierwszy został wykreślony z Krajowego Rejestru Sądowego z dniem 4 marca 2017r. a jego następcą prawnym i pozwanym w procesie stał się (...) Wojewódzki Szpital (...) w S..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. N. była zatrudniona w Szpitalu im. (...) A. S. w S. (inaczej Szpitalu w Z.) od dnia 20 marca 2009r. na stanowisku głównego specjalisty ds. technicznych ostatnio na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

Niesporne, a nadto dowód: umowy o pracę z dnia 20.03.2009r., z dnia 31 grudnia 2009r. – k. 1, k. 14 akt osobowych powódki cz. B

Do obowiązków I. N. należało przygotowanie inwestycji i remontów odbywających się w Szpitalu, przygotowanie dokumentacji do zamówień publicznych, prowadzenie inwestycji i remontów po podpisaniu umowy. Była przewodniczącą komisji odbiorowej i na końcu rozliczała inwestycję i przekazywała dokumenty do księgowości. Zajmowała się też awariami, sporządzała protokoły konieczności, wykonywała obmiary i sporządzała kosztorysy remontów i awarii, aby było wiadomym jaką kwotę ma zapłacić zamawiający. Składała wnioski o pozwolenie na budowę i zajmowała się środkami trwałymi.

Dowód: zakres obowiązków z dnia 23.03.2009r. - k. 6, przesłuchanie powódki I. N. w charakterze strony – k. 273 w zw. z k. 109-110

I. N. była jedyną osobą zajmującą w Szpitalu stanowisko głównego specjalisty ds. technicznych. Nie było w Szpitalu osoby o zakresie obowiązków zbliżonym do zakresu obowiązków I. N.. Stanowisko jej było samodzielnym stanowiskiem podlegającym bezpośrednio zastępcy dyrektora Szpitala ds. inwestycyjno – technicznych (M. D. (1)). Stanowisko to nie było wyodrębnione w dziale technicznym Szpitala. Nie było stanowisk specjalistów ds. technicznych.

Niesporne, a nadto dowód: schemat organizacyjny – k. 51, przesłuchanie powódki I. N. w charakterze strony – k. 273 w zw. z k. 109-110, zeznania świadka H. P. – k. 233-235, zeznania świadka J. K. (1) - k. 228-231, zeznania świadka A. K. - k. 232-233, zeznania świadka M. D. (1) – k. 110-112, zeznania świadka M. S. – k. 270-273.

W 2016r. Szpital z Z. był w bardzo ciężkiej sytuacji finansowej (22 mln długu), prowadząc w ostatnich 6 latach duże inwestycje o wartości 150 mln zł współfinansowane ze środków unijnych i krajowych pomocowych. Inwestycja rozbudowy nowego skrzydła szpitala miała trudny przebieg, ponieważ ogłoszono upadłość generalnego wykonawcy. Inwestycja została dokończona przez zespół szpitala, co wiązało się ze wzrostem kosztów inwestycji i problemami finansowymi szpitala.

Niesporne, a nadto dowód: przesłuchanie powódki I. N. w charakterze strony – k. 273 w zw. z k. 109-110, zeznania świadka M. D. (1) – k. 110-112, zeznania świadka J. K. (1) - k. 228-231, zeznania świadka M. S. – k. 270-273.

Z uwagi na brak płynności finansowej Szpitala koniecznym było dokonywanie natychmiastowych cięć kosztów. Od lipca 2016r. w Szpitalu dokonano przeglądu stanowisk pracy i stanowiska, które się powielały bądź stanowiska, co do których nie było konieczności utrzymywania z uwagi na prowadzoną w danym momencie działalność Szpitala, były likwidowane. Cięcia miały objąć tylko stanowiska administracyjne. Likwidacja stanowisk była rozciągnięta w czasie i trwała od lipca 2016r. do marca 2017r.

Dowód: zeznania świadka M. S. – k. 270-273, , zeznania świadka J. K. (1) - k. 228-231, zeznania świadka H. P. – k. 233-235.

Jednym ze stanowisk, co do których nie było konieczności utrzymywania z uwagi na prowadzoną w danym momencie działalność Szpitala, było stanowisko I. N., tj. głównego specjalisty ds. technicznych. Wiązało się to z faktem, iż nie były już prowadzone w Szpitalu żadne inwestycje, a z uwagi na brak środków, nie były także prowadzone remonty. Gdyby okazało się, że w Szpitalu są potrzebne jakieś drobne remonty, wykonaliby je pracownicy działu technicznego Szpitala.

Dowód: zeznania świadka M. S. – k. 270-273, zeznania świadka J. K. (1) - k. 228-231.

W konsekwencji powyższego, pismem z dnia 15 września 2016r., doręczonym I. N. w dniu 19 września 2016r., wypowiedziano jej umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia upływającego w dniu 31

grudnia 2016r., wskazując, iż nastąpiło to w związku ze zmianami organizacyjnymi i zmniejszeniem zatrudnienia z przyczyn ekonomicznych.

Dowód: wypowiedzenie umowy o pracę – k. 10, a także k. 1 w aktach osobowych powódki cz. C.

Wręczająca wypowiedzenie I. N. kierowniczka działu spraw pracowniczych – J. K. (1) wyjaśniła jej, iż przyczyną wypowiedzenia jest likwidacja stanowiska pracy I. N..

Dowód: zeznania świadka J. K. (1) - k. 228-231, częściowo zeznania świadka A. K. - k. 232-233.

Dodatkowo o potrzebie likwidacji administracyjnych stanowisk pracy (bez wskazania których konkretnie) w związku z trudną sytuacją Szpitala była mowa na organizowanych w Szpitalu od sierpnia 2016r. spotkaniach z pracownikami, w których uczestniczyła także I. N.. Na spotkaniach omawiano też plany połączenia Szpitala w Z. z Samodzielnym Publicznym Wojewódzkim Szpitalem (...) w S. (Szpitalem przy ul. (...)).

Dowód: zeznania świadka J. K. (1) - k. 228-231, częściowo przesłuchanie powódki I. N. w charakterze strony – k. 273 w zw. z k. 109-110, częściowo zeznania świadka M. D. (1) – k. 110-112.

W związku z trudną sytuacją finansową Szpitala w Z. w 2016r. pojawiły się plany połączenia go z Samodzielnym Publicznym Wojewódzkim Szpitalem (...) w S..

Pismem Marszałka Województwa (...) z dnia 12 sierpnia 2016r. zobligowano p.o. dyrektora Szpitala w Z. – M. S. do rozpoczęcia przygotowań do konsolidacji, w szczególności poinformowania załogi o planowanym połączeniu, nawiązania kontaktu z (...) w S. w tej sprawie, wspólnego opracowania najkorzystniejszej koncepcji połączenia jednostek, przygotowania materiałów o koncepcji połączenia dla rad społecznych, bieżącego informowania Dyrektora Wydziału Zdrowia o postępie prac.

Ostateczna decyzja o połączeniu Szpitali została podjęta dopiero w dniu 15 listopada 2016r. przez Sejmik Województwa (...) w uchwale Nr XVI/292/16. Jako dzień połączenia określono dzień wykreślenia Szpitala w Z. z Krajowego Rejestru Sądowego, co nastąpiło w dniu 4 marca 2017r.

W planie konsolidacji prognozowano, iż zatrudnienie w skonsolidowanej jednostce (w obu połączonych szpitalach) miało ulec zmniejszeniu o 68,1 etatów. Wśród zredukowanej części kadr konsolidowanych podmiotów 25 osób miało nabyć w najbliższym czasie uprawnienia emerytalne (w tym są to osoby, które weszły w tzw. 4-letni okres ochronny). W związku z tym miał zostać przygotowany Program Dobrowolnych Odejść, z którego mogli korzystać pracownicy administracyjni (z wyłączeniem pracowników medycznych). Nie było wymogu, aby jeszcze przed połączeniem szpitali z pracownikami Szpitala w Z. rozwiązano umowy z określoną ilością osób.

Niesporne, a nadto dowód: pismo Marszałka Województwa (...) z dnia 12.08.2016r. – k. 220, fragment planu konsolidacji – k. 225-226, uchwała Nr XVI/292/16 z dnia 15.11.2016r. – k. 49-50, zrzut z ekranu – k. 107, zeznania świadka M. S. – k. 270-273, przesłuchanie powódki I. N. w charakterze strony – k. 273 w zw. z k. 109-110, zeznania świadka M. D. (1) – k. 110-112.

Stanowisko I. N. w Szpitalu w Z. faktycznie zostało zlikwidowane. W zasadniczej części nikt nie przejął obowiązków I. N.. Wynikało to z faktu, iż w 2016r. nie były już prowadzone nowe inwestycje czy remonty. Częściowo tylko obowiązki I. N. zostały rozdzielone na innych pracowników np. opisywanie faktur spółki (...) przejął H. P..

Obowiązków I. N. nie przejął w żadnej części R. K. (1), zajmujący stanowisko zastępcy kierownika Zespołu (...), który od dnia 4 marca 2017r. objął stanowisko (już w połączonych szpitalach) specjalisty ds. technicznych. Pomimo formalnej zmiany nazwy stanowiska pracy nadal zajmował się on bowiem tym samym, tj. kierował grupą hydraulików, zajmował się sprawami technicznymi, np. wymianą filtrów w centralach wentylacyjnych, dbał o odzież w komórce, zajmował się sprawami BHP.

W dniu 27 stycznia 2017r. pojawiło się w Internecie zapytanie ofertowe dotyczące przebudowy dolnego bloku operacyjnego z przeznaczeniem na centrum diagnostyko obrazowej. Zostało ono przygotowane przez pracowników Szpitala przy ul. (...), choć miało to miejsce jeszcze przed połączeniem szpitali, gdyż dotacja na tę inwestycję miała być przeznaczona już dla połączonych szpitali.

Dowód: zeznania świadka M. S. – k. 270-273, zeznania świadka H. P. – k. 233-235, zeznania świadka J. K. (1) - k. 228-231, zeznania świadka A. K. - k. 232-233, pismo z dnia 4.03.2017r. w aktach osobowych R. K. (1) cz. B (bez numeru karty), zakres obowiązków z dnia 1.02.2015r. – k. 25 w aktach osobowych R. K. (1) cz. B, zapytanie ofertowe z dnia 4.01.2017r. – k. 91- 92.

Zmiana statutu Szpitala w Z. (wraz ze schematem organizacyjnym) dotycząca omawianych zmian organizacyjnych nastąpiła na mocy uchwały Zarządu Województwa (...) Nr (...) z dnia 18 października 2016r. Zlikwidowano wówczas w strukturze organizacyjnej stanowisko głównego specjalisty ds. technicznych, specjalisty ds. formalno – rachunkowych inwestycji, zastępcy dyrektora ds. inwestycyjno – technicznych, utworzono Pion ekonomiczno – administracyjny w miejsce Pionu Administracyjno – technicznego. Zlikwidowano jednostkę Sekretariat.

Dowód: statuty w wersji przed i po zmianach wraz ze schematami organizacyjnymi – k. 242-252, uchwała Zarządu Nr 1644/16 z dnia 18.10.2016r. – k. 253-255.

W okresie wypowiedzenia umowy o pracę I. N. zajmowała się programem Jowisz i opisywała inwestycje, określając ich wartość.

Dowód: przesłuchanie powódki I. N. w charakterze strony – k. 273 w zw. z k. 109-110.

Wypowiedzenie umowy o pracę w tym czasie co I. N. otrzymały m.in. zastępca dyrektora ds. technicznych – M. D. (1) i sekretarka M. D. (2).

I. N. i M. D. (1) posiadały na dzień wypowiedzenia im umów o pracę uprawnienia emerytalne, jednakże nie było to przesłanką do dokonania wypowiedzeń ich umów o pracę. J. K. (1), kierowniczka działu spraw pracowniczych, także posiadająca uprawnienia emerytalne, nie otrzymała wypowiedzenia.

Dowód: zeznania świadka M. S. – k. 270-273, zeznania świadka J. K. (1) - k. 228-231.

Wypowiedzenie umowy o pracę I. N. nie miało związku z planowanym połączeniem szpitali, lecz z aktualną, bardzo trudną sytuacją finansową Szpitala w Z.. Na moment wypowiedzenia umowy I. N. fakt połączenia szpitali nie był jeszcze pewny, gdyż decyzja w tej sprawie nie została jeszcze podjęta. Wypowiedzenie umowy o pracę I. N. nie miało też związku z planami wprowadzenia w przyszłości Programu dobrowolnych odejść ze Szpitala w Z.. Plan dobrowolnych odejść wprowadzony zarządzeniem Nr (...) Dyrektora (...) Szpitala im. (...) A. S. w S. z dnia 13 stycznia 2017r. nie przewidywał zresztą prawa do dodatkowych świadczeń w związku z rozwiązaniem umów o pracę dla osób, które jak I. N., miały uprawnienia emerytalne.

Dowód: zeznania świadka M. S. – k. 270-273, zeznania świadka J. K. (1) - k. 228-231, zarządzenie Nr (...) z dnia 13.01.2017r. – k. 212, Regulamin Programu Dobrowolnych Odejść – k. 213-219.

I. N. otrzymała od pracodawcy odprawę w związku z rozwiązaniem umowy o pracę z przyczyn dotyczących pracodawcy.

Niesporne

I. N. osiągnęła ustawowy wiek emerytalny pobierając emeryturę w 2012r.

Niesporne, a nadto dowód: przesłuchanie powódki I. N. w charakterze strony – k. 273 w zw. z k. 109-110.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo oparte na treści przepisu art. 45 § 1 k.p. okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z przepisem art. 45 § 1 k.p. w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy - stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu. Odszkodowanie, o którym mowa w art. 45, przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy, nie niższej jednak od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia (art. 47¹ k.p.).

W niniejszej sprawie został podniesiony zarzut że wypowiedzenie, które otrzymała nie spełniało wymogów podania przyczyny rozwiązania stosunku pracy, wskazując jedynie, iż następuje ono w związku ze zmianami organizacyjnymi i zmniejszeniem zatrudnienia z przyczyn ekonomicznych, co nie pozwala na ustalenie przyczyny rozwiązania stosunku pracy. Ponadto pracodawca nie wskazał jakim kryteriami się kierował typując powódkę do zwolnienia. Wskazała też, że w pozwanym szpitalu planowane były zwolnienia grupowe i przygotowywany był plan dobrowolnych odejść, a wypowiedzenie umowy powódce we wrześniu 2016r., bez objęcia jej tym planem, miało na celu uniknięcia konieczności ewentualnych dodatkowych świadczeń przewidzianych w tym planie. Zakwestionowała też fakt, że jej stanowisko pracy zostało zlikwidowane w okresie wypowiedzenia jej umowy o pracę, oświadczając jednocześnie, że nie kwestionuje tego, że zostało ono zlikwidowane po upływie okresu wypowiedzenia. Powódka zarzuciła w końcu, że w jej ocenie otrzymała wypowiedzenie dlatego, że od 2008r. miała prawo do świadczenia emerytalnego, podnosząc zarzut dyskryminacji.

Wszystkie zarzuty podniesione przez powódkę były chybione.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów (szczegółowo przytoczonych w pierwszej części uzasadnienia), których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron, a także w oparciu o korespondujące ze sobą – w istotnym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy zakresie - zeznania powódki, świadka M. D. (1), J. K. (1), A. K., H. P. oraz M. S.. Zeznania ww. świadków pozostawały spójne w zakresie faktycznego zakresu obowiązków powódki, sytuacji finansowej Szpitala w Z., zmian organizacyjnych jakie miały miejsce w tym szpitalu jeszcze przed połączeniem szpitali w dniu 4 marca 2017r., a także odnośnie tego co stało się z obowiązkami powódki po rozwiązaniu jej stosunku pracy. W tym ostatnim zakresie zeznania powódki o świadka M. D. (1) były najmniej przydatne z uwagi na to, że obie wyżej wymienione nie miały konkretnej wiedzy na temat tego co działo się wówczas w Szpitalu na skutek rozwiązania ich stosunków pracy (powódki z dniem 31 grudnia 2016r., M. D. (1) z dniem 31 października 2016r.). Wskazywany przez nie fakt jakoby po rozwiązaniu umowy o pracę powódki jej obowiązki przejął pracownik R. K. (2), który objął stanowisko specjalisty ds. technicznych, a więc zbliżonego nazwą do stanowiska powódki (główny specjalista ds. technicznych) nie potwierdził się. Dowody w postaci dokumentów znajdujących się w aktach osobowych R. K. (2) (pismo zmieniające stanowisko z dnia 4 marca 2016r., ostatni zakres obowiązków), a także zeznania świadków J. K. (1) (kierownika działu spraw pracowniczych) i H. P. (przełożonego R. K. (2)) niezbicie dowodzą, że nie przejął on w żadnej części obowiązków powódki a zmiana jego stanowiska z zastępcy kierownika Zespołu (...) na specjalistę ds. technicznych po pierwsze miała miejsce już po połączeniu szpitali a po drugie sprowadzała się jedynie do zmiany nazwy stanowiska pracy przy zachowaniu dotychczasowych obowiązków niezwiązanych z obowiązkami powódki.

W ocenie Sądu przyczyna wypowiedzenia umowy w piśmie z dnia 15 września 2016r. sformułowana została prawidłowo, wystarczająco jasno i konkretnie. W ocenie Sądu wskazanie w tym piśmie, iż wypowiedzenie nastąpiło w związku ze zmianami organizacyjnymi i zmniejszeniem zatrudnienia z przyczyn ekonomicznych prowadzi de facto do wniosku, iż chodzi o likwidację stanowiska pracy powódki. Zdaniem Sądu, powódka nie mogła mieć żadnych wątpliwości co do właściwej przyczyny wypowiedzenia również z uwagi na okoliczności towarzyszące wypowiedzeniu umowy. Po pierwsze, jak wynika z zeznań świadków i powódki, już od sierpnia 2016r. z pracownikami Szpitala w Z. były prowadzone cykliczne rozmowy na temat możliwego (choć jeszcze nie pewnego) połączenia szpitali i trudnej sytuacji finansowej Szpitala w Z., a także związanej z tymi dwoma faktami (niezależnie od siebie) planowanej

likwidacji części stanowisk administracyjnych. Po drugie świadek J. K. (1) – kierownik działu do spraw pracowniczych, zeznała, iż wręczając powódce wypowiedzenie, wytłumaczyła jej z jakiej przyczyny otrzymuje wypowiedzenie oraz że użyła konkretnych słów, że przyczyną jest likwidacja stanowiska pracy powódki. Powódka zaprzeczyła, iż J. K. (2) wytłumaczyła jej przyczynę wypowiedzenia, jednak zeznania J. K. (1) uwiarygodniają zeznania świadka A. K. (pracownika pozwanego do dnia 1 października 2017r., zajmującego stanowisko starszego referenta ds. pracowniczych), która wskazała, że J. K. (1), wręczając pracownikom wypowiedzenia, zawsze tłumaczyła dodatkowo ich przyczynę.

Powódka zakwestionowała też fakt, że jej stanowisko pracy zostało zlikwidowane w okresie wypowiedzenia jej umowy o pracę, oświadczając jednocześnie, że nie kwestionuje tego, że taka likwidacja nastąpiła po upływie okresu wypowiedzenia (k. 231). Jednocześnie wskazywała, że dotarła do niej informacja, że po rozwiązaniu stosunku pracy jej miejsce zajął R. K. (2) opierając się jedynie na literalnej nazwie jego stanowiska pracy (omówiono to powyżej). Pozwala to na stwierdzenie, iż powódka kwestionuje jednak likwidację jej stanowiska pracy także po rozwiązaniu stosunku pracy.

Tymczasem, analiza materiału dowodowego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, że niewątpliwie doszło do likwidacji stanowiska pracy powódki i nastąpiło to jeszcze przed połączeniem obu szpitali, co miało miejsce w dniu 4 marca 2016r. Z zarzutem braku likwidacji stanowiska pracy powódki wiązał się też zarzut powódki, iż w szpitalu planowane były zwolnienia grupowe i przygotowywany był plan dobrowolnych odejść, a wypowiedzenie umowy powódce już we wrześniu 2016r., bez objęcia jej tym planem dokonane zostało w celu uniknięcia konieczności zapłaty ewentualnych dodatkowych świadczeń przewidzianych w tym planie i że otrzymała wypowiedzenie dlatego, że miała prawo do świadczenia emerytalnego, podnosząc zarzut dyskryminacji.

Punktem wyjścia do rozważań w tym zakresie powinna być synteza zdarzeń jakie miały miejsce w pozwanym Szpitalu dokonana na podstawie zebranego materiału dowodowego. Wynika z niego, że w sierpniu 2016r. Marszałek Województwa (...) wystąpił do dyrektora Szpitala w Z. (M. S.) z wnioskiem o rozpoczęcie przygotowań do konsolidacji z (...) w S. i wspólnego opracowania najkorzystniejszej koncepcji połączenia jednostek. W przygotowanym przez oba szpitale planie konsolidacji prognozowano, iż zatrudnienie w skonsolidowanej jednostce miało ulec zmniejszeniu o 68,1 etatów. Ustalono, że wśród zredukowanej części kadr konsolidowanych podmiotów 25 osób miało nabyć w najbliższym czasie uprawnienia emerytalne (w tym są to osoby, które weszły w tzw. 4-letni okres ochronny). W związku z tym miał też zostać przygotowany Program dobrowolnych odejść, z którego mogli korzystać pracownicy administracyjni, których dotyczyła redukcja etatów. Ponadto należy podkreślić, że ostateczna decyzja o połączeniu szpitali została podjęta przez Sejmik Województwa (...) dopiero w dniu 15 listopada 2016r. (2 miesiące po wypowiedzeniu umowy powódki) a jako dzień połączenia określono dzień wykreślenia Szpitala w Z. z Krajowego Rejestru Sądowego, co nastąpiło w dniu 4 marca 2017r. Program dobrowolnych odejść w Szpitalu (...) wprowadzono zaś w dniu 13 stycznia 2017r.

Niezależnie od planu połączenia obu szpitali i trwającego w tym zakresie procesu nie ulega wątpliwości, że sytuacja finansowa Szpitala w Z. była bardzo zła i jak wynika z zeznań świadka M. S., pełniącej obowiązki dyrektora Szpitala w Z. w okresie od czerwca 2016r. do 4 marca 2017r., należało w trybie natychmiastowym dokonać przeglądu stanowisk, by wybrać do likwidacji stanowiska powielające się bądź takie, których nie było konieczności utrzymywania z uwagi na aktualną działalność. Szpital w Z. utracił bowiem płynność finansową i konieczne było dokonanie cięć. Z tego też powodu we wrześniu 2016r., niezależnie od planów połączenia szpitali, zdecydowano się zlikwidować część stanowisk m.in. w ówczesnym pionie administracyjno – technicznym (główny specjalista ds. technicznych, zastępca dyrektora ds. inwestycyjno – technicznych, specjalista ds. formalno – rachunkowych inwestycji). Były to stanowiska osób zajmujących się prowadzeniem inwestycji i remontów w Szpitalu w Z., a te, z uwagi na brak środków, nie były już prowadzone (drobniejsze remonty miały być natomiast wykonywane przez samych pracowników technicznych, a nie zlecane na zewnątrz). Powyższe zmiany organizacyjne znalazły swoje odzwierciedlenie także w aspekcie formalnym, ponieważ na mocy uchwały Zarządu Województwa (...) Nr (...) z dnia 18 października 2016r. wprowadzono stosowne zmiany w obowiązującym w Szpitalu statucie i schemacie organizacyjnym. Taka przyczyna podjęcia decyzji o wypowiedzeniu umowy o pracę powódki (likwidacja stanowiska pracy na skutek sytuacji

ekonomiczniej Szpitala) wynika z zeznań świadka M. S., podejmującej, jako p.o. dyrektora Szpitala, decyzję o wypowiedzeniu umowy powódki, a także z zeznań świadka J. K. (1), która, zajmując stanowisko kierownika działu spraw pracowniczych, musiała posiadać pełną wiedzę na ten temat. Brak jest podstaw, by dowodom tym odmówić waloru wiarygodności. Jednocześnie wyżej wymienione zeznały (podobnie jak świadkowie H. P., A. K.), że żadna osoba nie przejęła obowiązków powódki w ich zasadniczym kształcie. W 2016r. nie były już bowiem prowadzone nowe inwestycje czy remonty. Częściowo tylko obowiązki powódki zostały rozdzielone na innych pracowników np. opisywanie faktur spółki (...) przejął H. P.. Obowiązków I. N. nie przejął w żadnej części R. K. (1), o czym wspomiano już wcześniej. Do końca zatrudnienia kierował on grupą hydraulików, zajmował się sprawami technicznymi, np. wymianą filtrów w centralach wentylacyjnych, dbał o odzież w komórce, zajmował się sprawami BHP.

Powódka podniosła w toku procesu, że w dniu 27 stycznia 2017r. w Internecie pojawiło się zapytanie ofertowe dotyczące przebudowy dolnego bloku operacyjnego z przeznaczeniem na centrum diagnostyki obrazowej. Jak wyjaśniła świadek M. S. zostało ono jednak przygotowane nie przez pracowników Szpitala w Z., lecz przez pracowników Szpitala przy ul. (...) (choć miało to miejsce jeszcze przed połączeniem szpitali), gdyż dotacja na tę inwestycję miała być przeznaczona już dla obu połączonych szpitali. Ponadto, miało to miejsce już po rozwiązaniu stosunku pracy powódki (co nastąpiło z dniem 31 grudnia 2016r.), zaś prawidłowość dokonanego wypowiedzenia należy oceniać mając na uwadze stan faktyczny występujący na moment jego dokonania.

Powódka nie przedstawiła dowodów na to, iż pracodawca, wypowiadając jej umowę o pracę we wrześniu 2016r. kierował się chęcią pozbawienia jej prawa do świadczeń z Programu dobrowolnych odejść. Jest to zarzut niewiarygodny, ponieważ na moment wypowiedzenia umowy powódki nie podjęto jeszcze finalnej decyzji w sprawie połączenia szpitali ani też nie wprowadzono Programu dobrowolnych odejść. Co więcej, lektura Regulaminu Programu dobrowolnych odejść wprowadzonego w dniu 13 stycznia 2017r. wskazuje, iż powódka nie była osobą, do której program ten był skierowany. Wśród osób uprawnionych do skorzystania z programu i otrzymania świadczeń na podstawie programu nie ma bowiem osób pobierających emeryturę, przy czym powódka osiągnęła ustawowy wiek emerytalny, pobierając emeryturę już w 2012r. Jak wynika z lektury już samego fragmentu planu konsolidacji szpitali załączonego przez powódkę do akt (k. 225-226) program ten był skierowany głównie do osób, które w najbliższym czasie nabeżdą uprawnienia emerytalne, w tym również osób znajdujących się w tzw. 4-letnim okresie ochronnym przed wypowiedzeniem umowy o pracę. Takie osoby mogły na podstawie programu rozwiązać umowę o pracę na podstawie porozumienia stron. Do takich osób nie należała jednak powódka.

Zarzut dotyczący wypowiedzenia umowy powódce z uwagi na jej prawo do emerytury, co miałyby być dyskryminujące również nie znalazł oparcia w zaproponowanych przez powódkę dowodach, które wskazują, że jedynie rodzaj wykonywanych czynności przez powódkę miał znaczenie dla dokonanego wypowiedzenia. Ponadto, poza powódką i M. D. (1), posiadającymi uprawnienia emerytalne wypowiedziano także umowy o pracę osobom, które takich uprawnień nie posiadały (m.in. sekretarka M. D. (2)). Jako niezgodne z zasadami doświadczenia życiowego należałoby też uznać wprowadzenie zmiany organizacyjnej polegającej na likwidacji całej części struktury podgalażącej zastępcy dyrektora ds. inwestycyjno – technicznych (M. D. (1)) tylko dlatego, że pracownicy tej części struktury (choć nie wszyscy) mają uprawnienia emerytalne. Gdyby jednak teoretycznie przyjąć, iż pracodawca wybierając do zwolnienia spośród grona ogółu pracowników, wybrał takich, którzy mają uprawnienia emerytalne, a więc środki finansowe zapewniające utrzymanie, to kryterium takie należałoby uznać za obiektywnie uzasadnione i nie świadczące o wadliwości wypowiedzenia.

Kwestionując, iż nastąpiła likwidacja stanowiska pracy powódki, zarzuciła ona jednocześnie, że pracodawca nie wskazał jakimi kryteriami kierował się typując ją do zwolnienia. Niespornym jednak było pomiędzy stronami, a także potwierdzonym przez zeznania wszystkich świadków przesłuchanych w sprawie, że powódka zajmowała w Szpitalu w Z. samodzielne stanowisko nie wyodrębnione w żadnym z działów i podlegające bezpośrednio pod zastępcę dyrektora ds. inwestycyjno – technicznych. Ponadto, że żaden inny pracownik w tym Szpitalu nie miał choćby zbliżonego do powódki zakresu obowiązków. Aby pracodawca był zobowiązany do wskazania kryteriów doboru pracowników do zwolnienia powinien stanąć przed wyborem do zwolnienia co najmniej dwóch pracowników zajmujących takie samo stanowisko. Taka sytuacja w przypadku powódki nie miała miejsca. Pracodawca nie ma natomiast obowiązku, mając

na uwadze wiedzę i doświadczenie pracownika, podlegającego zwolnieniu z uwagi na likwidację jego stanowiska pracy, dokonania oceny czy pracownik ten mógłby zająć stanowisko innej osoby, której stanowisko nie zostanie zlikwidowane, choćby nawet miały on kwalifikacje do jego zajmowania.

Reasumując, w ocenie Sądu dokonane wypowiedzenie umowy o pracę było zgodne z prawem, a konsekwencją takiego uznania było oddalenie powództwa.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparto na treści art. 98 k.p.c., w myśl którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W niniejszej sprawie pozwana reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika – radcę prawnego, którego minimalne wynagrodzenie, w związku z przedmiotem sprawy, wynosi 360 zł (§ 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłaty za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym na dzień wytoczenia powództwa).

Z:

1. (...)

2. (...). M. J.,

3. (...)

4. (...)

(...)